

Diumenge 21 (B) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Jn 6,60-69): En aquell temps, havent-ho sentit molts dels seus deixebles, digueren: «És dur aquest llenguatge! Qui el pot escoltar?». Però sabent Jesús en el seu interior que murmuraven sobre això els seus deixebles, els digué: «¿Això us escandalitza? Doncs, ¿si veiéssiu el Fill de l'home pujar on era abans? L'Esperit és el que vivifica, la carn no serveix de res. Les paraules que us he dit són Esperit i vida. Però hi ha alguns entre vosaltres que no creuen». Perquè sabia Jesús des del començament qui eren els qui no creien, i qui l'havia de traïr. I deia: «Per això us he dit: ningú no pot venir a mi si no li és donat pel Pare».

Des d'això, molts dels seus deixebles tornaren enrere i ja no caminaven amb ell. Digué, doncs, Jesús als Dotze: «¿És que també vosaltres voleu anar-vos-en?». Li respongué Simó Pere: «Senyor, a qui anirem? Tu tens paraules de vida eterna; i nosaltres hem cregut i hem sabut que tu ets el Sant de Déu».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Senyor, a qui anirem? Tu tens paraules de vida eterna»

Mn. Miquel VENQUE i To
(Solsona, Lleida, Espanya)

Avui, l'Evangelí ens situa a Cafarnaüm, on Jesús és seguit per molts per haver vist els seus miracles, en especial per la multiplicació espectacular dels pans. Socialment, Jesús allí té el risc de morir d'èxit, com es diu sovint; fins i tot el volen nomenar rei. És un moment clau dins la catequesi de Jesús. És el moment en el que comença a exposar amb tota claredat la dimensió sobrenatural del seu missatge. I, com que Jesús és tan bon catequista, capellà perfecte, el millor bisbe i papa, els deixa

marxar, en sent pena, però Ell és fidel al seu missatge, l'èxit popular no l'encega.

Deia un gran sacerdot que al llarg de la història de l'Església han caigut persones que semblaven columnes imprescindibles: «Tornaren enrere i ja no caminaven amb ell» (Jn 6,66). Tu i jo podem caure, “passar”, marxar, criticar, “anar a la nostra”. Amb humilitat i confiança diguem-li al bon Jesús que volem ser-li fidels avui, demà i tots els dies; que ens faci veure el poc sentit evangèlic de discutir els ensenyaments de Déu o de l'Església pel fet que “no els entenc”: «Senyor, a qui anirem?» (Jn 6,68). Demanem més sentit sobrenatural. Només en Jesús i dins la seva Església trobem la Paraula de vida eterna: «Tu tens paraules de vida eterna» (Jn 6,68).

Com Pere, nosaltres sabem que Jesús ens parla amb llenguatge sobrenatural, llenguatge que cal sintonitzar correctament per a entrar en el seu sentit ple; en cas contrari només sentim sorolls incoherents i desagradables; cal afinar la sintonia. Com Pere, també en la nostra vida de cristians tenim moments en els que cal renovar i manifestar que estem en Jesús i que volem seguir amb Ell. Pere estimava Jesucrist, per això es queda; els altres el volien pel pa, pels “caramels”, per raons polítiques i el deixen. El secret de la fidelitat és estimar, confiar. Demanem a la Virgo fidelis que ens ajudi avui i ara a ser fidels a l'Església que tenim.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Perquè en donar-nos, com ens va donar el seu Fill, que és una Paraula seva, que no en té altra, tot ens ho va parlar i d'una vegada en aquesta sola Paraula, i no té més a dir» (Sant Joan de la Creu)

•

«‘Senyor, a qui aniríem?’. També nosaltres podem i volem repetir en aquest moment la resposta de Pere, certament conscients de la nostra fragilitat humana» (Benet XVI)

•

«(...) Jesús no tan sols ens dóna les paraules de la nostra pregària filial, ens dóna al mateix temps l'Esperit per qui aquestes paraules esdevenen en nosaltres ‘esperit i vida’ (Jn 6,63). Encara més, la prova i la possibilitat de la nostra pregària filial és que el Pare ‘ha enviat als nostres cors l'Esperit del seu Fill que crida: Abbà, Pare!’ (Ga 4,6) (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n°

2.766)